

DE GOUDEN GANS

KLAS 1

Rimbert Moeskops

Toneelstuk klas 1 -De gouden gans

Verteller Er was eens een man, die had drie zoons
en de jongste heette domoor,
die werd bespot en werd veracht,
men trok maar steeds de anderen voor.

Oudste Vader, mag ik het bos ingaan
om hout te hakken, 't is zo gedaan?!

Vader Natuurlijk kind, trek er op uit,
wie weet, vind je nog rijke buit.

Moeder Oh zoonlief, een eierkoek zo fijn
en ook een fles met rode wijn,
hier, opdat de dorst je niet zal plagen
of de honger in je buik zal knagen.

Oudste Pompompompompompom.

Grijze m. Van honger en dorst kom ik haast om.-
Gegroet vreemdeling, zo frank en vrij,
ach toe, wat voor voedsel schenk je mij?

Oudste Al wat ik jou geef, kom ik zelf te kort,
scheer je weg, vul jij je eigen etensbord.

Grijze m. Dit, knaap, komt je duur te staan,
jij zult spoedig huiswaarts gaan.

Verteller De jongen hieuw zich in de arm
en brulde luidkeels zijn alarm,
maar niemand hoorde dat hij riep,
zodat hij maar naar huis toe liep.
Zijn arm raakte bedekt met bloed,
maar zijn moeder verbond hem goed.

Middelste Vader, mag ik het bos ingaan
om hout te hakken, 't is zo gedaan?!

Vader Natuurlijk kind, trek er op uit,
wie weet vind je nog rijke buit.

Moeder Oh zoonlief, een eierkoek zo fijn
en ook nog een fles met rode wijn,
hier, opdat de dorst je niet zal plagen
of de honger in je buik zal knagen.

Middelste Pompompompompompom.

Grijze m. Van honger en dorst kom ik haast om.-
Gegroet vreemdeling, zo frank en vrij,
ach toe, wat voor voedsel schenk je mij?

Middelste Al wat ik jou geef, kom ik zelf te kort,
scheer je weg, vul jij je eigen etensbord.

Grijze m. Dit, knaap, komt je duur te staan,
jij zult spoedig huiswaarts gaan.

Verteller De jongen hieuw zich in een been
en brulde luidkeels voor zich heen;
dit werd gehoord in de landouwen,
zodat twee boeren hem naar huis toe sjouwen.
Zijn been raakte bedekt met bloed,
maar zijn moeder verbond hem goed.

Domoor Vader, mag ik het bos ingaan
om hout te hakken, 't is zo gedaan?!

Vader Nee knul, dat gaat vast heel verkeerd,
je bróers hebben zich zelfs bezeerd.
En jij, jij brengt toch nooit iets klaar...

Domoor Vader, ach toe, laat me maar.

Vader Nou goed, je begeeft je op glad ijs,
door schade en schande wordt men wijs.

Moeder Hier een koek, wat zwart van roet
en bier, wel zuur, maar verder goed.

Domoor Moeder, vader, hartelijk dank!
Dag! mijn broers daar op de bank.--
Pompompompompompom.

Grijze m. Van honger en dorst kom ik haast om.-
Gegroet vreemdeling, zo frank en vrij,
ach toe, wat voor voedsel schenk je mij?

Domoor Zuur bier en harde koek, dat heb ik mee,
't is wel wat weinig voor ons twee.

Grijze m. Ieder een slok, ieder een brok,
ieder een teug, ieder een stuk,
samen delen is groot geluk.

Verteller De koek was goed, de wijn opperbest,
de honger gestild, de dorst gelest!
Zo zaten zij getweeën
en waren zeer tevreëen.

Grijze m. Hak die boom om, goede vrind
en zorg dat je tussen de wortels je geluk vindt.

Verteller En domoor gebruikte al zijn kracht
en vond, wat hij nooit had verwacht:
een gans met veren van zúiver goud
lag daar zómaar tussen het hout!
Hij nam het dier in al zijn pracht
en ging naar de herberg voor de nacht.
Drie flinke dochters had de waard,
al gauw stonden zij rond de gans geschaard.
Elk dacht: "Daarvan een veer te nemen,
gaat ongetwijfeld zonder problemen."
Toen Domoor even buiten was,
kwam de eerste dan ook al ras.

Oudste d. Die wil ik... wat zullen we nu beleven,
mijn vingers blijven kleven!?

Middelste Opzij... wat zullen we nu beleven,
mijn vingers blijven kleven!?

Samen Blijf weg, om 's hemels wil blijf weg!
Of jou overkomt dezelfde pech!

Jongste d. Nee, ik... wat zullen we nu beleven,
mijn vingers blijven kleven!?

Verteller Zo miste zij een geboden kans!
Pas de volgende morgen nam Domoor de gans
en keek niet eens de meisjes aan,
maar wilde gewoon naar huis toe gaan.
Waar hij ook liep, was het links, was het rechts
wat zij konden doen was: volgen slechts!
Zo ontmoetten zij een pastoor op het veld,
die onmiddellijk kwam aangesneld.

Pastoor Zeg jongedames, waarheen toch zo vlug?
Ga snel naar je moeders pappot terug!
Zo'n jongeman achterna te... wat zullen we nu beleven,
mijn vingers blijven kleven!?

Koster Eerwaarde pastoor, denk aan Uw celibaat,
vóórdat U met die dames ter helle gaat!
Vanmiddag is er een doop en... wat zullen we nu bele-
ven,
mijn vingers blijven kleven!?

Samen Oh heren boeren, zo kloek en sterk,
maak ons los, men verwacht ons in de kerk!

Boeren Best, we... wat zullen we nu beleven,
mijn vingers blijven kleven!?

Heraut Boeren, burgers, buitenlui, wilt Uw werken staken,
Zijne Majesteit spreekt: wie de prinses aan het lachen
kan maken
krijgt haar terstond tot vrouw!

Domoor Kijk eens aan, asjemenou!
Die kans wil ik wel eens gaan wagen,
wat zal ik dán rijk zijn, voor mijn levensdagen!
(en Domoor gaat met zijn stoet naar het paleis)

Prinses Hahahahahaha!

Volk Ze lacht! Kijk de prinses lacht!
Hij heeft haar verdiend! Ze lacht!

Koning Iedereen die nu verwacht,
dat ik zó mijn dochter weg zal schenken,
moet zich eerst maar eens bedenken,
want zo makkelijk zal dat niet gaan.
Nee vriend, breng mij eerst een man aan,
die... een kelder wijn leeg kan kloppen,
met grote teugen en lange slokken!

Domoor Waar vind ik nu toch zo een man?
Misschien dat die grijze man mij helpen kan?

Dorstige Wat heb ik een dorst, hij is niet te lessen,
nog niet met duizend volle flessen!
Eén vat wijn heb ik maar gehad,
een druppel op een gloeiende plaat was dat!

Domoor Kom met mij mee, je kunt blij zijn,
ik breng je bij veel vaten Rijnwijn.

Verteller De man dronk en dronk tot hij pijn in zijn zij kreeg,
maar in een dag was de hele kelder leeg.

Domoor En nou... Uw dochter tot vrouw.

Koning Wel, zo makkelijk zal dat niet gaan.
Nee vriend, breng mij eerst een man aan,
die... een berg broden op kan eten,
anders kun je mijn dochter wel vergeten.

Domoor Waar vind ik nu toch zo een man?
Misschien dat die grijze man mij helpen kan?

Hongerige Wat heb ik een honger, hij is niet te stillen,
een kelder vol broden zou ik wel willen!
Een oven brood heb ik slechts gehad-
mijn maag blijft leeg, ja, zo is dat.

Domoor Kom met mij mee, je gaat niet dood.
Ik breng je bij een berg van brood.

Verteller De man at en at, van al het meel
had de koning brood laten bakken, oh zo veel!
Maar niets bleef over, alles ging op!
Dat was voor de koning een hele strop.

Domoor En nou... Uw dochter tot vrouw.

Koning Wel, zo makkelijk zal dat niet gaan.
Nee vriend, breng mij eerst een schip aan,
dat op het land en op de zee kan varen.
Als je dat brengt, krijg je mijn dochter, zonder maren.

Domoor Ik ga maar weer naar de grijze man,
misschien dat hij me weer helpen kan.

Grijze m. Ik heb voor je gedronken en voor je gegeten,
zo'n schip kun je, moet je weten
als dank ook nog van mij krijgen.

Verteller De jongen kon de boot bestijgen,
voer over het land naar 's konings paleis,
een snelle, want rechtstreekse reis.
Daar vierde men toen een bruiloftsfeest,
zoals maar zelden nog was geweest.
Prinses Oh, ik ben zo blij met deze man,
die van alles en nog wat kan.
Verteller Domoor vindt zodoende wél een rijke buit.
Allen Dit was het dan, ons stuk is uit!

Rimbert Moeskops